

[Hjortnæs]

kelig måde. Det giver mig grundlag for at gentage, hvad jeg sagde ved andenbehandlingen, at forslaget netop på den baggrund repræsenterer en mellemproportional, hvilket burde betyde, at et større flertal stod bag lovforslaget.

Socialdemokratiet og den socialdemokratiske folketingsgruppe har igen vist sin vilje til at forene synspunkterne i et rimeligt kompromis, og det burde man faktisk også honorere ved den afstemning, vi står over for. Jeg har gerne villet fremhæve disse væsentlige ting, og jeg håber, partierne vil besinde sig i sidste øjeblik, således at vi kan få en bredere opbakning bag dette lovforslag, som betyder en meget væsentlig styrkelse og forbedring af retsplejelovgivningen i Danmark.

Wilhelm (VS):

VS stemmer imod dette lovforslag, og det gør vi, fordi vi mener, at det alt i alt er en forringelse, og at forringelserne ligger på de helt væsentlige og helt principielle områder.

Hr. Hjortnæs har ret, når han siger, at alle er gået ind for forbedringerne, men deri ligger også, at hr. Hjortnæs må indrømme, at der altså er nogle forværringer i dette forslag. Det er det, der kan undre. Hvorfor skal disse forværringer med? Vi gennemgik i den stafettale, som VS afleverede ved anden behandling, meget direkte og meget udførligt forringelserne. Det er på de helt centrale områder som aktindsigten og retten til tilstedeværelse. Og det er ikke, som det er sagt af flere, bl.a. af fru Ebba Strange og hr. Bernhard Baunsgaard, kun en legalisering af en praksis, der allerede er udviklet de fleste steder i landet. Det er en forringelse i forhold til bestemmelser i den gældende retsplejelov vel at mærke. Jeg skal ikke gentage hele den argumentation. Det blev påvist med henvisning til paragraffer. Det har været lidt svært, fordi man jo har rokeret om på hele loven. Det kan være svært at lave de sammenligninger, men ikke desto mindre har vi gjort det, og de kan ikke gendrives. Der var ikke ét ord til det fra den socialdemokratiske ordfører eller fra justitsministeren ved anden behandling, hvor der ellers var tid nok til det. Der er ikke tale om direkte forringelser.

Hvis jeg skal være meget præcis, så kan jeg sige, at hr. Hjortnæs har ret i, at der er én forbedring på de centrale områder, nem-

lig med hensyn til den tidligere beskikkelse. Men hr. Hjortnæs har ikke ret, når han taler om forbedringer vedrørende aktindsigt og vedrørende tilstedeværelse. Det er forringelser, og de er opnået i kraft af, at man ikke længere giver den mulighed, at man i stedet for at få beskikket den, retten er villig til at beskikke, kan møde op med en valgt forsvarer. Denne kan være udsat for den indskrænkning, der ligger i de paragraffer, der nu foreslås, mens der, hvis man får en forsvarer beskikket, ikke er mulighed for at skride ind over for den pågældende med hensyn til aktindsigt eller tilstedeværelse. Det gennemgik vi udførligt, det kan jeg ikke nå igen.

Jeg vil godt sige til hr. Glistrup, at jeg synes, han rejser et interessant og væsentligt spørgsmål omkring de valgte forsvarere i øvrigt, som vi aldrig har haft tid til at drøfte i denne sammenhæng, og jeg er for så vidt enig med hr. Glistrup. Ser man på den måde, det normalt, til daglig – ikke i de kritiske, ikke i de principielle sager, men i det daglige forløb – foregår på, har hr. Glistrup ret i, at valgte forsvarere er et overklassefænomen. Hvornår er det, man hyppigst benytter valgt forsvarer? Ja, det er simpelt hen, når den pågældende advokat nægter at lade sig begrænse til de honorarer, han kan opnå ved beskikkelse. Det drejer sig om de mondæne forsvarere, der ved, at de kan kræve mere af klienten, og som nægter at lade sig beskikke, fordi de så er bundet til at begrænse sig til det honorar, retten er villig til at bestemme, når sagen er slut. Det er den normale anvendelse af valgt forsvarer. Det har hr. Glistrup fuldstændig ret i. Det er noget klassebestemt, det er noget utiltalende, det ville vi meget gerne have væk.

Men det er jo ikke det, vi har forsvaret her. Det, vi har forsvaret her, er, at hvis retten ikke vil beskikke den pågældende, så skal man alligevel have lov til at møde op med den forsvarer, man har mest tillid til, og så må man finde sig i, som efter den gældende retsplejelov, at der kan være indskrænkninger i aktindsigten og indskrænkninger i tilstedeværelsesmulighederne. Men ikke begge dele. Det er heri, forringelserne i lovforslaget består.

Hr. Glistrups betragtninger om kaution og § 71 mener jeg selvfølgelig er noget sludder. Der tales om sikkerhedsstillelse, og vi har stemt for seks andre muligheder for sikker-